

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทย
ในศตวรรษที่ 21

A Causal Model for the Success of Thai Private Schools
in the 21st Century

กิตติภูมิ คุ้มแสง

นิสิต หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โทร. 081-842-9225, E-mail: mr.kittiphoom@gmail.com

กานดา สกุลธนะศักดิ์ มัวร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โทร. 097-051-2555, E-mail: feduksm@ku.ac.th

Kittiphoom Kuansawaeng

Doctoral student in Educational Administration, Kasetsart University

Kanda Sakulthanasakdi Moore

Dissertation Advisor, Educational Administration Program, Kasetsart University

รับเข้า: 31 ตุลาคม 2561 ตอรับ: 6 ธันวาคม 2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และความสำเร็จของโรงเรียนฯ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่มีต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 การวิจัยเป็นของความสำเร็จของโรงเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา จำนวน 8 คน ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร และตัวแบบในการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่มีขนาดจำนวนนักเรียนมากที่สุดในประเทศ จำนวน 420 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสนทนากลุ่ม และแบบสอบถามโดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพทางเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบเพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 จากการสนทนากลุ่ม สอดคล้องกับ Texas Accountability Intervention System (2013) ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ การใช้ข้อมูลวางแผน การมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน บรรยากาศโรงเรียน และคุณภาพครู 2) ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และภาวะผู้นำการเปลี่ยนสภาพ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.544, 0.247 และ 0.027 ตามลำดับ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนสภาพ และกลไกองค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 โดยผ่านทางกรรับรู้ความสามารถของตน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.049 และ 0.176 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความสำเร็จ โรงเรียนเอกชน ศตวรรษที่ 21

Abstract

The objectives of this research were to; 1) study transformational leadership, learning organizational mechanism, self-efficacy, and school success of Thai private schools in the 21st century 2) study the relationship among transformational leadership, learning organizational mechanism, self-efficacy, and school success and 3) linear relationship and the influence to the school success. The research was designed as a mixed-method divided into 2 phases; the first phase was a qualitative research purposed to find the behavior indicator observed variables of school success using focus group method by 8 experts in education administration, and the second phase was a quantitative research purposed to test the causal relationship among the variables and test of research model by the empirical information. The sampling population was a purposed sampling using 420 private school directors which listed the highest number of students in Thailand. The research tools were a focus group for the qualitative phase and questionnaire for the quantitative phase which approved the content validity by 5 experts in education administration and resulted its reliability at 0.93. The data were analyzed in Pearson's product moment correlation coefficient, confirmatory factor analysis, and structural equation model.

The research revealed that; 1) the behavior indicators school success of Thai private schools in the 21st century is conformed to Texas Accountability Intervention System (2013) consisted of academic performance, the use of data for planning, leadership effectiveness, family and community engagement, climate of school, and teacher quality 2) transformational leadership, learning organizational mechanism, self-efficacy, and school success are related positively at .01 statistical significantly and 3) learning organizational mechanism, self-efficacy, and transformational leadership influence directly to school success with coefficient of influence 0.544, 0.247, and 0.027 respectively; and transformational leadership and learning organizational mechanism influence school success moderated by self-efficacy with coefficient of influence 0.049 and 0.176 respectively.

Keywords: success, Thai private schools, 21st century

บทนำ

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ ทำทาย และซับซ้อน เป็นการจัดการศึกษาที่จะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างเต็มไป ด้วยสิ่งท้าทาย และปัญหา รวมทั้งโอกาสและสิ่งที่เป็นไปได้ใหม่ ๆ โรงเรียนในศตวรรษที่ 21 จะเป็น โรงเรียนที่มีหลักสูตรแบบยืดหยุ่นเป็นฐาน เป็นหลักสูตรที่ให้นักเรียนเกี่ยวข้องกับปัญหาในโลกที่ เป็นจริง เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ และคำถามเกี่ยวกับอนาคตเชิงวัฒนธรรม สังคม และสากล (วิโรจน์ สารรัตน์, 2556)

ความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนในการจัดการศึกษา คือ การที่ได้รับการยอมรับของสังคม ทั้ง ในด้านคุณภาพนักเรียน คุณภาพครู และคุณภาพของผู้บริหารในการบริหารจัดการ เช่นเดียวกับ โรงเรียนรัฐ ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงต้องหาจุดเด่นในการบริหารที่ได้มาซึ่งความสำเร็จและมีความ แตกต่างไปจากโรงเรียนรัฐ (สุชาติ อังศุจินดา, 2553) การนำรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับ ศตวรรษที่ 21 หรือสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบความต้องการของสังคมในการจัดการศึกษา เข้ามาผนวก ในการสร้างความสำเร็จ ก็จะสามารถทำให้ความสำเร็จที่เกิดขึ้นนั้นมีความแตกต่างในคุณภาพ การศึกษา

ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนจึงต้องรู้จักการบริหารจัดการการศึกษาในสภาวะที่ แตกต่างกันและมีการเปลี่ยนแปลงสู่ความสำเร็จและความเป็นเลิศ กล่าวคือ จะต้องบริหารหรือจัดการ การศึกษาที่ตอบสนองต่อสภาวะการณ์ที่เผชิญอยู่ สภาพโรงเรียนที่มีความแตกต่าง และจะต้องเผชิญ กับสภาวะการณ์ที่แตกต่างกันให้เกิดความสำเร็จของโรงเรียนมากที่สุด รู้จักการกลไกในการบริหาร

จัดการองค์การ และความตระหนักถึงการรับรู้ความสามารถในการบริหารจัดการของตัวผู้บริหารเอง เพื่อตอบสนองตัวแปรตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโรงเรียนรวมทั้ง จำเป็นต้องอ่านและพยายามแปรสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ก่อนที่จะตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีที่สุดเพื่อ ประสานงานในกิจกรรมที่ต้องกระทำทั้งหมดของโรงเรียน ซึ่งความสำเร็จของโรงเรียนตามแนวคิดของ Texas Accountability Intervention System (TAIS) (2013) ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ 2) การใช้ข้อมูลวางแผน 3) การมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล 4) การเพิ่มเวลา เรียนรู้ 5) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 6) บรรยากาศโรงเรียน และ 7) คุณภาพครู

จากความเปลี่ยนแปลงข้างต้น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องมีคุณลักษณะและบริบทที่ แตกต่างจากในยุคที่ผ่านมาเพื่อการขับเคลื่อนองค์การสู่ความสำเร็จ และเกิดประสิทธิผลของโรงเรียน อย่างสูงสุด และซึ่งคุณลักษณะและบริบทดังกล่าวประกอบด้วยภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไก องค์การแห่งการเรียนรู้ และการรับรู้ความสามารถของตน ซึ่งพบว่าคุณลักษณะและบริบทจะมีความ เกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อการนำองค์การไปสู่ความสำเร็จ

ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพซึ่งเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ และ สมมติฐานของบุคลากรในองค์การ สร้างความผูกพันในการเปลี่ยนแปลง วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ที่ สำคัญ นอกจากนี้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพยังเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของผู้นำที่มีต่อผู้ตาม ซึ่งอิทธิพล นั้นเป็นการให้อำนาจแก่ผู้ตามให้กลับกลายมาเป็นผู้นำ และผู้ที่เปลี่ยนแปลงหน่วยงานในกระบวนการ ของการเปลี่ยนแปลงองค์การ Bass and Avolio (2004) ได้กำหนดองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบ เปลี่ยนสภาพไว้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ที่เป็นคุณลักษณะ 2) การมี อิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ที่เป็นพฤติกรรม 3) การสร้างแรงบันดาลใจ 4) การกระตุ้นทางปัญญา และ 5) การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ ผู้นำองค์การจะต้องส่งเสริมให้มีการทดลอง ส่งเสริมให้มีการ เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อติดตามความก้าวหน้า และแนวโน้มต่าง ๆ รวมถึงมีการวิเคราะห์ โดยจัดให้มีการสนทนา อภิปราย และตีความเพื่อศึกษา เข้าใจ และระบุปัญหาสู่การหาแนวทางการแก้ไข ปัญหา พร้อมกับการจัดให้มีการถ่ายโอนข้อมูล ทั้งนี้ Popper and Lipshitz (2000) ได้กำหนดกลไก แห่งการเรียนรู้ขององค์การ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) หน่วยความจำองค์การ 2) การได้มา ซึ่งข้อมูล 3) การกระจายข้อมูล 4) การนำข้อมูลกลับมาใช้ และ 5) การแปลข้อมูล

การรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นความเชื่อของบุคคลที่มีต่อความสามารถของตนเอง ในการพัฒนาและสร้างสรรค์ให้เกิดผลผลิตขึ้นอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้เป็นการประเมินจากประสบการณ์ ที่เกิดขึ้นในอดีต และมีผลต่อการตัดสินใจต่อการแสดงพฤติกรรมใด ๆ เพื่อจัดการหรือตอบสนองต่อ ประสบการณ์ที่ต้องเผชิญให้เป็นไปตามความคาดหวังที่ตั้งไว้ แนวคิดทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของ

ตน Bandura (1978) ได้ระบุไว้ 4 องค์ประกอบ คือ 1) การประสบความสำเร็จ 2) การใช้ตัวแบบ 3) การใช้คำพูดชักจูง และ 4) การกระตุ้นทางอารมณ์

ด้วยเหตุผล และความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 โดยใช้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ ผ่านการรับรู้ความสามารถของตน เพื่อสร้างความตระหนักในความสำคัญ สนองการเปลี่ยนแปลง เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นองค์ความรู้ใหม่ทางการบริหารการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และความสำเร็จของโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีวิจัยแบบเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งทำการศึกษาโดยการสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อค้นหาพฤติกรรมบ่งชี้ความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนตามการรับรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา 8 คน ประกอบด้วย อดีตปลัดกระทรวงศึกษาธิการ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ ครู และผู้ปกครองโรงเรียน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความสำเร็จของโรงเรียน (school success) อ้างอิงจากความสำเร็จของโรงเรียนตามแนวคิดของ Texas Accountability Intervention System (TAIS) (2013)

ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรในการวิจัย เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อทดสอบตัวแบบในการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และความสำเร็จของโรงเรียน (ที่ได้จากการค้นหาพฤติกรรมตัวบ่งชี้ในระยะที่ 1) โดยผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา จำนวน 5 คน และมีผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78, 0.86, 0.77 และ 0.82 ตามลำดับ

ผลการวิจัย

1. จากการวิจัยในด้านความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 ในระยะที่ 1 เป็นการวิจัยโดยวิธีการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษาจำนวน 8 คน ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งจากภาครัฐ โรงเรียนเอกชน และผู้ประกอบการ ประกอบด้วยอดีตปลัดกระทรวงศึกษาธิการ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ ครู และผู้ประกอบการโรงเรียนเพื่อหาพฤติกรรมตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโรงเรียนโดยใช้กรอบแนวคิดความสำเร็จของโรงเรียน (school success) ของ TAIS (2013) อันประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ 2) การใช้ข้อมูลวางแผน 3) การมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล 4) การเพิ่มเวลาเรียนรู้ 5) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 6) บรรยากาศโรงเรียน และ 7) คุณภาพครู จากการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนที่ควรจะต้องมีความแตกต่างจากโรงเรียนรัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารงาน การมีภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหารมีส่วนสำคัญอย่างมากตั้งแต่การคิด วางแผน จนกระทั่งปฏิบัติ และติดตามผล ทั้งในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรภายในโรงเรียนด้านบุคลากร และอาคารสถานที่ การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงาน การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้การจัดการศึกษาที่ดีในปัจจุบันจะต้องมีความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี และยังทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้เพื่อให้ออกมาตอบสนองกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จากความคิดเห็นดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิได้สรุปว่ามีเพียง 6 องค์ประกอบที่เหมาะสมและสามารถใช้ได้กับบริบทการศึกษาของประเทศไทย คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ 2) การใช้ข้อมูลวางแผน 3) การมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล 4) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 5) บรรยากาศโรงเรียน และ 6) คุณภาพครู สำหรับองค์ประกอบการเพิ่มเวลาเรียนรู้นั้น หลักสูตรของประเทศไทยมีการจัดเนื้อหา และเวลาเรียนที่มากเกินไป หากจะเพิ่มเวลาอีกคงไม่เหมาะสม แต่ควรจะนำองค์ประกอบการเพิ่มเวลาเรียนรู้ไปผนวกไว้กับองค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

ในระยะที่ 2 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาด้วยการส่งแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน จากทั้งหมด 1,348 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเจาะจงผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดของประเทศ ตามบัญชีข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเทคนิคการใช้สถิติวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ซึ่งมีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 5 - 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ (Hair et al., 2010) โดยการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ก่อนทำการสนทนากลุ่มจำนวน 21 ตัวแปร จากภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ (Bass and Avolio, 2004) กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ (Popper and Lipshitz, 2000) การรับรู้ความสามารถของตน (Bandura, 1978) และความสำเร็จของโรงเรียน (TAIS, 2013) และกำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ร้อยละ 95 จึงมี

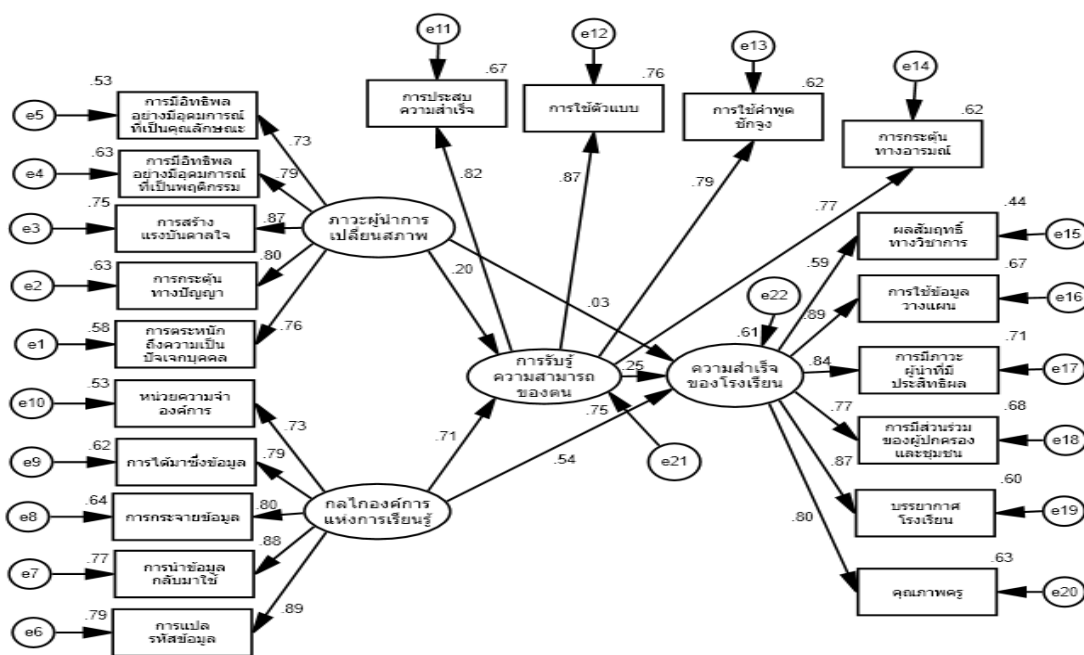
ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 420 ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนได้ตอบกลับแบบสอบถามทั้งโดยทางไปรษณีย์และทางแอปพลิเคชันสำเร็จรวม 401 ฉบับ จาก 420 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.48

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน 1) มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, $SD = 0.25$) 2) มีความคิดเห็นต่อกลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, $SD = 0.31$) 3) มีความคิดเห็นต่อการรับรู้ความสามารถของตน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$, $SD = 0.32$) และ 4) ความคิดเห็นต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, $SD = 0.33$)

2. ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ และการรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และความสำเร็จของโรงเรียน มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อกันทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) กลุ่มตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชน มี 3 ตัวแปร โดยมีอิทธิพลทางตรงในทางบวกต่อความสำเร็จของโรงเรียน ได้แก่ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และภาวะผู้นำการเปลี่ยนสภาพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.544, 0.247 และ 0.027 ตามลำดับ และ 2) กลุ่มตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนสภาพที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียน โดยผ่านทางการรับรู้ความสามารถของตน และกลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียน โดยผ่านทางการรับรู้ความสามารถของตน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.049 และ 0.176 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพแทบจะไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโรงเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่าไรนัก ต่างจากกลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนมากที่สุด

ภาพที่ 1 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21

สรุปผลการวิจัย

จากการสนทนากลุ่ม (focus group) ในระยะที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา 8 คน ซึ่งเป็นหาพฤติกรรมตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 โดยใช้กรอบแนวคิดความสำเร็จของโรงเรียน (school success) ของ TAIS (2013) ที่ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ 2) การใช้ข้อมูลวางแผน 3) การมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ 4) การเพิ่มเวลาเรียนรู้ 5) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 6) บรรยากาศโรงเรียน และ 7) คุณภาพครู นั้น ได้สรุปข้อคิดเห็นโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) ถึงความเหมาะสมและสามารถใช้ได้กับบริบทการศึกษาของประเทศไทย เพียง 6 องค์ประกอบ คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ 2) การใช้ข้อมูลวางแผน 3) การมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ 4) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 5) บรรยากาศโรงเรียน และ 6) คุณภาพครู โดยผู้ทรงคุณวุฒิสรุปเป็นเอกฉันท์ว่า องค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ เพราะเห็นว่าจุดหมาย คือ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ คือ ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ การใช้ข้อมูลในการวางแผน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน บรรยากาศโรงเรียน และคุณภาพครู เป็นองค์ประกอบที่จะร่วมผลักดันผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการไปสู่ความสำเร็จ สำหรับองค์ประกอบเพิ่มเวลาเรียนรู้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและให้ความเห็นว่าไม่เหมาะสมกับบริบทการศึกษาไทย เนื่องจากหลักสูตรในประเทศไทยมีการบรรจุเนื้อหาและรายวิชาในชั้นเรียนมากเกินไป ต่างจากหลักสูตรในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ยังสามารถเพิ่มเวลาเรียนรู้ในเนื้อหาได้ นอกอังกยังเป็นการชดเชยนโยบายการบริหารจัดการลดเวลาเรียนเพิ่ม

เวลารู้ พุทธศักราช 2559 อย่างไรก็ตามให้ผนวกองค์ประกอบการเพิ่มเวลาเรียนรู้ไว้กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ โดยใช้ช่วงเพิ่มเวลารู้ตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ พุทธศักราช 2559 ในการสอนเสริมและเติมเต็มความรู้ทั้งในและนอกบทเรียนให้กับนักเรียน

อนึ่งหากเทียบกับเกณฑ์การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ประกอบไปด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านครู และด้านผู้บริหาร ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ระบุตัวบ่งชี้การประเมินโรงเรียนว่ามีผลการดำเนินการดีมากน้อยเพียงใด หากประเมินอยู่ในระดับดีมาก หมายถึงโรงเรียนนั้น ๆ เกิดความสำเร็จ องค์ประกอบความสำเร็จตามแนวคิดของ TAIS (2013) สามารถจัดอยู่ใน 3 มาตรฐานด้วยกัน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียนมาจากองค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ มาตรฐานด้านครูมาจากองค์ประกอบ คุณภาพครู และมาตรฐานด้านผู้บริหารมาจากองค์ประกอบการมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล การใช้ข้อมูลวางแผน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และบรรยากาศโรงเรียน

และในระยะเวลาที่ 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน ให้ระดับความคิดเห็นในทุกองค์ประกอบของพฤติกรรมตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, $SD = 0.33$) โดยองค์ประกอบความสำเร็จของโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบรรยากาศโรงเรียน ($\bar{x} = 4.68$, $SD = 0.36$) ทั้งนี้การสร้างบรรยากาศการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมในการทำงานและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้ ซึ่งตัวบ่งชี้การมีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้อำนวยการและคณะครู ตลอดจนผู้ร่วมงานทุกฝ่ายในโรงเรียน จะช่วยให้เกิดการสร้างบรรยากาศองค์การได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.79$, $SD = 0.43$) ซึ่ง “ผู้นำที่สามารถสื่อสารเพื่อให้เกิดความคาดหวังสูง เป็นแรงบันดาลใจในความมุ่งมั่นต่อการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ทำให้ผู้ตามเกิดความผูกพันต่อเป้าหมาย มีความกระตือรือร้นและต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น” (Bass and Avolio, 2004) ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์หรือการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นในการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สหสัมพันธ์อย่างง่าย ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ดังภาพที่ 2) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียน โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตัวแปร	การมีอิทธิพล อย่างมี อุดมการณ์ที่ เป็น คุณลักษณะ	การมีอิทธิพล อย่างมี อุดมการณ์ที่ เป็น พฤติกรรม	การ สร้าง แรง บันดาล ใจ	การ กระตุ้น ทาง ปัญญา	การ ตระหนักถึง ความเป็น ปัจเจก บุคคล	หน่วย ความจำ องค์การ	การ ได้มา ซึ่ง ข้อมูล	การ กระ จ่าย ข้อมูล	การนำ ข้อมูล ใช้	การ แปล รหัส ข้อมูล	การ ประสม ความ สำเร็จ	การใช้ ตัวแบบ	การใช้ คำพูด ชักจูง	การ กระตุ้น ทาง อารมณ์	ความ สำเร็จของ โรงเรียน
การมีอิทธิพลอย่างมี อุดมการณ์ที่เป็นคุณลักษณะ	1.000														
การมีอิทธิพลอย่างมี อุดมการณ์ที่เป็นพฤติกรรม	.596**	1.000													
การสร้างแรงบันดาลใจ	.659**	.683**	1.000												
การกระตุ้นทางปัญญา	.549**	.566**	.682**	1.000											
การตระหนักถึงความเป็น ปัจเจกบุคคล	.535**	.596**	.652**	.670**	1.000										
หน่วยความจำองค์การ	.472**	.467**	.500**	.532**	.470**	1.000									
การได้มาซึ่งข้อมูล	.379**	.433**	.447**	.505**	.509**	.686**	1.000								
การกระจายข้อมูล	.330**	.380**	.449**	.474**	.520**	.571**	.650**	1.000							
การนำข้อมูลกลับมาใช้	.404**	.453**	.513**	.504**	.510**	.661**	.689**	.696**	1.000						
การแปลรหัสข้อมูล	.399**	.465**	.470**	.543**	.512**	.643**	.658**	.704**	.776**	1.000					
การประสมความสำเร็จ	.376**	.436**	.444**	.494**	.499**	.512**	.554**	.619**	.604**	.647**	1.000				
การใช้ตัวแบบ	.415**	.467**	.521**	.494**	.502**	.586**	.562**	.556**	.663**	.668**	.726**	1.000			
การใช้คำพูดชักจูง	.327**	.394**	.419**	.499**	.516**	.496**	.523**	.547**	.605**	.619**	.651**	.677**	1.000		
การกระตุ้นทางอารมณ์	.425**	.484**	.458**	.484**	.515**	.487**	.527**	.487**	.607**	.586**	.615**	.705**	.672**	1.000	
ความสำเร็จของโรงเรียน	.334**	.392**	.426**	.438**	.457**	.525**	.560**	.666**	.625**	.657**	.620**	.579**	.566**	.543**	1.000

Sig. < 0.01

ภาพที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตนกับความสำเร็จของโรงเรียน

1. ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้อำนวยการที่มีภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพสูง ได้แก่ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ที่มีคุณลักษณะ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ที่เป็นพฤติกรรม การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลตามแนวคิดของ Bass and Avolio (2004) จะมีผลต่อความสำเร็จของโรงเรียนสูง ทั้งนี้เนื่องจากการมีภาวะผู้นำที่เหมาะสม การแสดงออกถึงความเป็นผู้นำที่ดีทั้งในด้านบุคลิกภาพทางด้านเจตคติ ความคิด ความมีคุณธรรมจริยธรรม การทำงานอย่างมีระบบ รวมถึงการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง จะทำให้เกิดการยอมรับในทุก ๆ ฝ่ายที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ดังนั้นเมื่อครูเกิดความเชื่อมั่นในการบริหารโรงเรียนของผู้อำนวยการ ทั้งความรู้ ความสามารถ ครูก็จะเกิดความมั่นใจ มีความสุขกับการทำงาน และปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ และเมื่อครูเกิดคุณภาพก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพต่อนักเรียน นำไปสู่ความไว้วางใจเป็นที่ยกย่องและยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวนำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียนในที่สุด

2. กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยความจำ

องค์การ การได้มาซึ่งข้อมูล การกระจายข้อมูล การนำข้อมูลกลับมาใช้ และการแปลรหัสข้อมูลตามแนวคิดของ Popper and Lipshitz (2000) จะส่งผลต่อความสำเร็จของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนควรมีระบบการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ การจัดการกับองค์ความรู้ที่มีอยู่และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทำให้เกิดสภาพคล่องตัวและเกิดประโยชน์สูงสุด อันจะนำไปสู่การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์การ

3. การรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า การรับรู้ความสามารถของตนซึ่งประกอบด้วย การประสบความสำเร็จ การใช้ตัวแบบ การใช้คำพูดชักจูง และการกระตุ้นทางอารมณ์ตามแนวคิดของ Bandura (1978) จะส่งผลต่อความสำเร็จของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการที่โรงเรียนจะเกิดความสำเร็จขึ้นหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับการรับรู้ตนเองของผู้บริหารว่า ผู้บริหารรับรู้ตนเองทั้งในด้านการครองตน ได้แก่ การวางแผนตนเอง การจัดสรรเวลาให้กับงานการครองคน ได้แก่ การมีภาวะผู้นำทางการบริหาร การมีภาวะผู้นำทางวิชาการ การสร้างทัศนคติ สร้างวิสัยทัศน์ การเป็นแบบอย่างต่อเพื่อนครู การเสริมแรงสร้างขวัญและกำลังใจ และการครองงาน ได้แก่ การปฏิบัติ การวางแผนต่อนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ การปฏิสัมพันธ์ การสร้างค่านิยมกับผู้ปกครองและชุมชนอย่างไร

อภิปรายผล

จากผลสรุปสมมติฐานที่ว่า ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตน และความสำเร็จของโรงเรียน มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อกัน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียน และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนผ่านการรับรู้ความสามารถของตน จากผลการวิจัย ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียนและมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.027 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่น้อยมากแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเป็นโรงเรียนเอกชน ทำให้ผู้อำนวยการต้องใช้ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพอย่างมีประสิทธิภาพอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องเป็นเรื่องปกติ และด้วยภาวะผู้นำในการบริหารโรงเรียนมีหลายรูปแบบหลายทฤษฎี ผู้อำนวยการบางโรงเรียนอาจไม่ได้ใช้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพเป็นหลักในการบริหารงาน อาจใช้ทฤษฎีภาวะผู้นำอื่น หรืออาจนำทฤษฎีต่าง ๆ มาผสมผสานเพื่อเลือกรูปแบบการ

บริหารโรงเรียนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและลักษณะเฉพาะตัวของผู้อำนวยการเอง จึงเป็นเหตุให้ผู้ผู้อำนวยการให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพต่อความสำเร็จของโรงเรียนลดน้อยลง

นอกจากภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพจะมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียนแล้ว ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพยังคงมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนผ่านการรับรู้ความสามารถของตน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.049 การจะนำพาไปซึ่งความเป็นภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพในศตวรรษที่ 21 นั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องตระหนักถึงความสามารถของตนเองว่ามีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้จะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นอกจากนี้ผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องรับรู้ถึงลักษณะและบุคลิกภาพของตน เพื่อที่จะได้พัฒนาตนเองให้ดีขึ้นจะได้มีความเป็นภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2. การรับรู้ความสามารถของตนมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียน จากผลการวิจัยการรับรู้ความสามารถของตนมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียนและมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.247 การรับรู้ความสามารถของตนของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นอีกหนึ่งบทบาทที่มีความสำคัญอย่างมากในการบริหารโรงเรียนสู่ความสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนเอกชนไทย เพราะต้องทำการแข่งขันกับโรงเรียนรัฐ การรับรู้ความสามารถของผู้ผู้อำนวยการทั้งในด้านการประสบความสำเร็จ การใช้ตัวแบบ การใช้คำพูดชักจูง และการกระตุ้นทางอารมณ์ในการบริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดของ Bandura (1978) จะช่วยให้ความสำเร็จของโรงเรียนเกิดขึ้น โดยเฉพาะด้านการใช้ตัวแบบ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนบางโรงเรียนได้นำตัวแบบมาใช้ในการบริหารงาน เช่น ตัวแบบ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Covey (2004) หรือตัวแบบหลักการ Thinking School ที่ได้รับความร่วมมือจากประเทศนิวซีแลนด์ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียนเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียน

3. กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียน และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนผ่านการรับรู้ความสามารถของตน จากผลการวิจัย กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียนและมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.544 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ และการรับรู้ความสามารถของตน การทำให้โรงเรียนเอกชนประสบความสำเร็จคงไม่เพียงแคตัวผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอน สื่อช่วยสอน เพียงเท่านั้น คงจะต้องมีองค์ประกอบอื่นในการบริหารจัดการ กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้เป็นทฤษฎีการบริหารจัดการที่เน้นการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินกิจการตั้งแต่การสรรหาข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การนำข้อมูลที่จัดเก็บไว้ในการวางแผน การนำข้อมูลที่จัดเก็บไว้มาใช้ในการดำเนินกิจกรรม สำหรับผู้บริหารโรงเรียนแล้วการทำแผนพัฒนาโรงเรียน แผนปฏิบัติการประจำปี ปฏิทินปฏิบัติการประจำปี รายงานประจำปี จะต้องใช้

ข้อมูลสารสนเทศที่จัดเก็บไว้ทั้งสิ้น ในแต่ละฝ่ายของโรงเรียน หรือแม้แต่ครูผู้สอนก็ต้องนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการทำงานเช่นกัน

นอกจากกลไกองค์การแห่งการเรียนรู้จะมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของโรงเรียนแล้ว กลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ยังคงมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จของโรงเรียนผ่านการรับรู้ความสามารถของตน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.176 ทั้งนี้สืบเนื่องจากการรับรู้ความสามารถของผู้อำนวยการโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศมีมากน้อยเพียงใด จากแนวคิดองค์ประกอบการประสบความสำเร็จจากทฤษฎีการเรียนรู้ความสามารถของตนของ Bandura (1978) ผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถจะบริหารจัดการข้อมูล จะทำให้สามารถบริหารและนำกลไกองค์การแห่งการเรียนรู้มาใช้ให้เกิดทักษะ และมีการบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นกระบวนการโดยใช้วงจรเดมิง (Deming Cycle) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดและบรรลุถึงเป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียนที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนไทยในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน มีดังต่อไปนี้

1. ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนควรพัฒนาระบบกลไกองค์การแห่งการเรียนรู้ทั้งด้านหน่วยความจำ การได้มาซึ่งข้อมูล การกระจายข้อมูล การนำข้อมูลกลับมาใช้ และการแปลรหัสข้อมูลให้มีบทบาทต่อการบริหารโรงเรียนมากขึ้น เพราะโดยความเป็นโรงเรียนเอกชน ข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นและต้องมีคุณภาพสูง ตลอดจนต้องมีความคล่องตัวในการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากกว่าระบบของโรงเรียนรัฐ

2. ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนควรพิจารณาถึงการรับรู้ความสามารถของตนในด้านการประสบความสำเร็จ หรือด้านการใช้ตัวแบบ และนำการรับรู้ความสามารถของตนนั้นมาปรับใช้กับการบริหารจัดการโรงเรียน เพื่อที่จะได้สร้างให้โรงเรียนเอกชนนั้น ๆ มีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ มีจุดต่างที่ต่างไปจากโรงเรียนอื่นไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนรัฐ กล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการสร้างจุดต่างเพื่อเป็นจุดขายของโรงเรียน

3. ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนควรสร้างบรรยากาศโรงเรียนให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์การที่มุ่งสนับสนุนการทำงาน เป็นบรรยากาศโรงเรียนที่ขึ้นอยู่กับความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในโรงเรียน โดยทำให้ครูเชื่อว่าตนมีคุณค่าในฐานะเป็นผู้ที่มีส่วนทำให้โรงเรียนดำเนินงานและนำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียนได้ ไม่ได้เป็นเพียงแค่ครูคนหนึ่งในโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาระงานในโรงเรียนเท่านั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะประเด็นสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. การพัฒนากลไกองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเอกชน
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบและการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารโรงเรียนเอกชนโดยใช้กลไกองค์กรแห่งการเรียนรู้
3. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
4. ตัวบ่งชี้การบริหารโรงเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศการทำงานในโรงเรียนเอกชน
5. องค์ประกอบของความสำเร็จของโรงเรียนเอกชนในช่วงกลางของศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

- วิโรจน์ สารรัตน์. (2556). **กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา: กรณีที่ศนะต่อการศึกษาศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: หจก. ทิพยวิสุทธี.
- สุชาดา อังศุจินดา. (2553). **องค์ประกอบของกลยุทธ์การตลาดที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโรงเรียนเอกชน**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- Angsujinda, S. (2010). **The Components of Marketing Strategy Influencing Success of Private Schools**. Doctoral Dissertation in Management, Christian University of Thailand. (in Thai)
- Bandura, A. (1978). **Self-Efficacy: The Exercise of Control**. New York: W. H. Freeman.
- Bass, B. M. & Avolio, B. J. (2004). **Multifactor Leadership Questionnaire. Manual and Sampler Set**. 3rd ed. Redwood City, California: Mindgarden.
- Covey, S. R. (2004). **The 7 Habits of Highly Effective People**. New York: Free Press.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., and Anderson. R. E. (2010). **Multivariate Data Analysis**. 7th ed. New Jersey: Prentice Hall, Upper Saddle River.
- Popper, M. & Lipshitz, R. (2000). **Organizational Learning Mechanisms, Culture and Feasibility**. Thousand Oaks, California: Sage Publications.
- Sanrattana, W. (2013). **New Paradigm in Education: Attitude to the 21st Century Education**. Bangkok: Tippyawisoot. (in Thai)
- Texas Accountability Intervention System. (2013). **Districts and Campuses Rated Improvement Required Districts Staged for Performance Based Monitoring**. Texas: Texas Education Agency.